

Publicerad 2011-04-26 19:40 av Lena Själsöga Keijser

rädslan

låt oss återvända
till tanken

den är spännande
väl värd att älska

ett skenande ånglok
i dina händer

då du inser detta
ser du kolhögen
spaden
du ser

eldhålet
vet

du reglerar

du drar i snodden och
ångvisslan tjugter

åter instiger rytmen

sjunger

låt oss återvända till
tanken

egentligen till rädslan
denna tanke
förmedlar

denna rädsla kan yttra sig på eller
genom mångahanda vägar eller sätt

den är en sättpotatis
och i den så kallade slutändan blir den stärkelse
kan den bli många goda och vällsmakande anrättningar

ser du potatisen
du lägger en i
åkermark
fåra

fårör
forör

så förgrenar sig denna
sättpotatisen

blir flertal under ett stånd, bladblasten
men
men, följer du ej dess väg
kuper om jorden
då och
då

i är

blir den grön
giftig

tanken
huvudets tanke kan förgifta liv

rädslan
hör du luften skria

marker vibrera

hör du
upplever du

ser du molnen
dammolnen

allt närmre kommer det du upplever

elefanthjorden
springer uppretade
i panik

flyr
flyende

så med ens blir allt lugnt

molnen lägger sig

de står vid vattenhålet

åter är
allt
lugnt

hästen betar lugn
i gräset

stannar lyssnar

bäckens porlande

så med ens

reser hästen sig på bakhovarna

ögonen är vitt uppspärade

hästen slår med framhovarna
gnäggar
skriar

hela väsendet andas rädsla
du lyfter handen

smeker den lugn
lugn

åter är

allt
lugn

du vandrar i lugn och ro
det gör noshörningen

vinden vänder

doften når noshörningen
av något
något
okänt

den rusar
rusar skenar

vinden vänder

åter är
allt
lugnt

dessas djur och många andra djur visar
rädslans verkningar eller mer kraft

visst kan jag skriva
vindar vatten eld hav

här förtäljer dessa rädslan

potatisen likaså

den är en sättpotatis

och i den så kallade slutändan blir den stärkelse

kan den bli många goda och vällsmakande anrättningar

hur kan dessa scenarion vara verksamma

positiva

de kan det

kanske ej då du ser det enstaka

den så kallade smärre kretsen

vidgar du skeendet

är det mångskiktad visdom

markerna luckras upp

till grönska

hudens hårdnade luckras upp

dina skal brister

du öppnar upp

du är mer eller mindre blottad

sårbar

rädslan söker springa bort ifrån sig själv

ty du är rädd för din rädsla vilken är din sårbarhet

du är helt enkelt rädd för att visa det du tror är fel

enkelt uttryckt; ju räddare du blir desto mer accelererar rädslan

kanske säger du;

genom detta rusande blöder jordarna

det gör ditt bröst i förstone då du öppnar upp

ser du scenariot i ljuset av det

detta är

då är det blomstrande

varje sår är
en frögröp
vilken innehar möjligheter till grönskande
det sker då du inser att du är helhet
att gudomens ljus är i dig
och du är i gudomens ljus

i denna insikt
vattnet du dessa möjlighetsfrön
med vad
med ditt andeljus
fröet
möjlighetsfröna
är allt det din själ vet är
vet
är
du

ditt sanna väsen

kroppen förverkligar dina steg
din dröm

vilken är i ditt hjärta

hjärtat vägleder huvudets tanke

vad säger dig rädslan
rädslan

se scenariot i ljuset av det
detta är

då är det blomstrande

du släppte in oron

däri genom kan du ej frigöra klangen

klangen ligger hoprullad
förlamad

du kan frigöra den

genom att du befriar den från din oro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten